

Jag väntade så att du i ditt sista bref skulle skrifva, om så mycket, mycket, rörande oss, men du skrifver ingenting och nu förundrar jag mig ej deröfver, då du ej fått något af mina bref. Jag ämnade skrifva et långt bref, men nu blir det afbrutit af R. Messman, som just nu kom, och ämnar äfven äfven resa straxt, jag skrifver i Måndag nästa gång om ej någon resande inträffar. Mitt sista bref är jag litet bekymrad öfver
 10 att det komma dig väl tillhanda. Doctor Frosterus från Kuopio kom just nu äfven hit. Tant Frosterus gaf Alexandra, Soldan i commission, att gå till Pappa och försöka få Flickorna hit, jag bad Tant flere gånger att hon ej skulle göra det, men det hjälpte ej, Tant förklarade att hon ej hade något besvär för dem, ty de skulle få bo med mig, och nu skref Alexandra att det kan hända, att de komma ifall det ges tillfälle. För mig blir det vist bra roligt, och äfven för de stackars Barnen.

Helsa Calle, och jag vet Hanna nog kommer ihåg honom, och lilla Gossen blir så tapper, att han snart får en lekkamrat i honom.

Glöm nu allt Älskade vän, Gud om du kunde hålla af mig som jag håller af dig Farväl din trogna

Jeanette

20 ett bref hade du från de Rou, jag kände igen sigillet och bröt om det, ty jag gissa de hvarom det skulle handla, penningarna lämnade jag här, men vill ändå sända brefvet.

176 J. L. SNELLMAN – J. V. SNELLMAN 15.VII 1849 HUB, JVS handskriftssamling

Idensalmi den 15:de Julii 1849.

30 Ömt Älskade Make!

Tack egen Älskade Make, för ditt ömma, kärleksfulla bref, det gjorde mig så obeskrifligt glad isynnerhet som, jag trodde att du ej skulle gifva dig tid att skrifva. De trefligaste stunder jag har här ute, är då jag får emottaga bref från dig, du tror ej huru otålig jag är hela dagen förrut. Orsaken hvarföre jag fick ditt bref så sent, var den, att Hongelin dröjde flere dagar längre än han ämnade, då du reste.

Din kärlek gör mig lycklig, måtte jag kunna bibehålla den för all vår tid ty hvad vore hemmet om der ej fans kärlek, det vore ju ej et fridfullt hem, och Barnen, Gud bevar att de skulle finna et hem annorlunda än
 40 så.

Och allt står i min hand säger du, och skulle du nu kunna läsa i mitt innersta, såg du att mitt högsta sträfvande i verlden vore, att med omsorg sköta, allt, hvad i min förmåga står, för att bereda Dig, och Barnen et hem som ej skulle ega sin like för eder.

Också att blifva nyttig för andra Menniskor ligger mig jemt på hjertat, man kunde ändå göra sina fattiga likar bra mången glädje, fastän med mindre tillgång, men, många med större tillgångar äro ändå bra mycket mindre i tillfälle därtill än jag, det har du ofta sakt mig, men
 50 jag har ännu så litet gjort nytta deraf, men med Guds hjälp tror jag ändå att allt skall förändra sig när man blir äldre och litet förnuftigare, men jag tackar då ändå ofta i mitt inre Försynen, som skickade dig till mig, så att du kunde älska mig, fastän jag var et oförståndigt Barn som gjorde dig så stor smärta, det kan jag ändå aldrig förlåta mig sjelf, jag kommer alltid att hafva svårt deraf, men Älskade Make tänk ej mera

på den tiden jag ber dig innerligt. Det är för mig bra ljuft att ega dig Älskade Make, och veta att du strider för det sanna och rätta, tror du att äfven jag ej vore i stånd att försaka allt därför, nemligen, denna Verldens fåfängliga nöjen, och blått lefva för oss sjelfva et inre lif. Men alla dess tankar hade jag alldrig kommit på, om jag ej lärt mig känna dig, om ej Guds Engel sändt dig att föra mig på en väg som var mig alldeles obekant, men som nu blifvit mig allt klarare, jag har redan länge funnit hurudan stackare jag är och huru mycket jag skulle behöfva för, att vara Menniska, men jag vill försöka allt hvad jag kan, för att göra det bättre. Nu ser jag på hvad jag skrivit att, meningarna äro alldeles förvända, men le ej deråt, ty de flyta ifrån hjertats gömmar. 10

Barnen äro med Guds hjälp friska, de äro båda så rödbrusiga, lite solbränd har äfven Gossen blifvit, vi hafva nu så utmärkt vackra dagar, så att de äro ute redan från morgon, I Fredags gjorde vi en utfart på landet. Herrarna reste kl. 4 på morgonen och vi reste sedan kl. tolf, med frudkost och middag på samma gång, vi hade båtväg, Barnen var med, och fant sig mycket väl. Gossen är allt sig lik inga tänder har ännu vist sig, men treflig och glad är han, och mycket nöjd att få vara ute.

Hanna är också et snellt barn, inte behöfver du vara bekymrad för henne, och tänka att hon på något sätt skall blifva bortskämd, Tant är också mycket rädd därför. Hanna förstår att sakna dig, hon har flera gånger frågt mig, hvar Pappa är, och villa till Dig, men lilla Gosse åter är nöjd, om han ser någon med pipa straxt räcker han sina små armar efter den. Med sista post skref jag till Pappa och hade också bref af honom, jag tror det var första gången, det var bra roligt, jag skref ock frågade af honom huru det gick med din resa, och bad honom skriva några rader till mig derom, och Pappa gjorde mig verkligen den glädjen och skref några rader. Ida och Olivia äro på Kuslax. 20

Jag längtar att få skriva till Svärfar och skall också göra det, med Uleåborgs posten, det blir roligt att åter få helsa på honom, med några rader. 30

Huru är det med Calle stackare, kom han till sin sysster eller är han i Helsingfors? Har du ej svårt att sörja för honom, när du har så många andra bekymmer och bestyr, men bra trefligt måste han ändå hafva. Helsa honom hjerligtigt från mig, ock säg att jag ofta tänkt på honom och bedt att Gud måtte höra hans bön och låta honom blifva en redlig och sann Menniska, så att du ännu engång kunde få glädje af honom, och mig skulle det gläja mycket, om jag visste att han hölt af mig, men det har ofta gjort mig be kymmer, då jag tyckt mig märka motsatsen, men kanske har jag misstagit mig, nu vet han att jag håller af honom. Skulle du kunna förflytta dig på några minuter till oss, skulle du se dina små Barn sofvande, så sött, Gud välsigne dem. 40

Farväl nu egen Make, måtte du så fort så *fort* hinna hem till oss, som längta efter dig, måtte allt nu gå bra Farväl,

Tant och Farbror bedja om sin helsning till dig och äfven Nanny, de äro alla så utmärkt söta. Men Tant håller jag ändå ricktigt af.

Lilla Gossen håller jag på att väna af, han tycks ändå finna sig rätt bra. Doctor Lönnrots Bröllopp var i Fredags, och i dag ämnar det unga paret återvända till Kajana. 50